

[Finansministeren.]

ogsaa kunne forstaa, at jo længere saadanne uparlamentariske Vilkaar hersker i vort Land, des kraftigere maa Bestræbelserne for at afskaffe dem blive.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard erklærede, at hvis det Forslag, som er stillet af Regeringen, blev vedtaget, vilde det give mindre Indtægt for Kommunerne, saa vilde de store Skatteydere faa Lov at trække deres Formueskat fra ved Skatteligningen. Men det ærede Medlem glemmer vist helt, at *al* den Indtægt, der kan komme af Forslaget, som det nu foreligger, gaar til Kommunerne, saa det er en noget hasarderet Paastand, at hvis dette Forslag vedtages, kommer Kommunerne til at lide. En saadan Paastand burde dog maaske begrundes noget. Men jeg gaar ud fra, at det hænger sammen med, at det ærede Medlem ikke husker paa, at der foreligger et Ændringsforslag, som siger, at hele Merindtægten ved Loven gaar til Kommunerne. Det er det, der er foreslaaet, og det er foreslaaet, fordi vi er af den Anskuelse, at det i den nuværende Situation gælder om at skabe Midler til Lettelse for Kommunerne. Jeg udtalte forleden, da vi behandlede Krisesituationen her i dette Ting, at det var vor Hensigt at foreslaa, at den Merindtægt, som dette Lovforslag giver, skulde gaa til Kommunerne sammen med den Merindtægt, der eventuelt kunde komme af Forslaget om den ekstra Besparelse paa Militærudgifterne. I dette Forslag er der vel Tale om 8—9 Millioner, i det andet Forslag er der Tale om 2½ Million. Det bliver altsaa noget over en halv Snes Millioner, der er Tale om. Jeg erklærede endvidere, at hvis det var muligt paa anden Maade at fremskaffe Midler dertil, var det vor Hensigt at prøve at udvide den Hjælp, der kunde gives Kommunerne, og de Summer, der her var Tale om. Nu bliver det fastslaaet, at man fra Venstres og konservativ Side hindrer os i at faa de Midler, her er Tale om, til Kommunerne, og Resultatet bliver altsaa i alle Tilfælde, at de Beløb, der kan blive til Raadighed for Kommunerne, bliver formindsket med det Beløb, her er Tale om. Hvad der saa kan blive til Kommunerne paa anden Maade, maa Tiden vise, men det, det her drejer sig om, er, om Beløbet skal formindskes med de Summer, som dette Lovforslag angaar, og det er altsaa det, man nu hævder fra Venstres og konservativ Side, og som man formentlig ogsaa vil hævde i Landstinget fra de samme Partiars Side, saaledes at man derved formindsker den Hjælp, som det er muligt for Tiden at yde Kommunerne.

Med Hensyn til Reglerne om Fordelingen af de Penge, som her er Tale om; til Kommunerne, er det i Ændringsforslaget foreslaaet, at det skal ske efter nærmere, ved den paagældende Finanslov fastsatte Regler. Dette Ændringsforslag er formuleret saadan, fordi man mente, det vilde være heldigt, hvis Pengene kunde stilles til Raadighed for Kommunerne, at man saa indenfor Rigsdagens Partiars talte sig til Rette om Fordelingsgrundlaget. Jeg mener, at det Fordelingsgrundlag, man havde fremsat forleden fra konservativ Side, ikke var det rigtige, og det udtalte jeg ogsaa den Gang.

Jeg udtalte den Gang og vil gerne gentage det, at jeg vilde antage, det vilde blive noget lignende som det, der for Tiden indeholdes Regler om i Socialreformforslaget, hvor man har udarbejdet særlige Regler for Statens Tilskud til Kommunerne. Men man kan naturligvis ikke i dette Lovforslag foreslaa bestemte Regler i saa Henseende, navnlig naar det andet Forslag ikke er vedtaget, saaledes at man har ganske bestemte Ting at holde sig til, og derfor har man foreslaaet, at det skulde ske ved nærmere Regler, som fastsættes paa Finansloven. Men jeg har for mit Vedkommende — og jeg tror ogsaa, man har det fra de to Partiars Side, der udgør Flertallet i Udvalget — haft den Anskuelse, at disse Regler i det store og hele burde søges paa det Grundlag, som nu findes i Socialreformforslaget.

Jeg kan ikke, saaledes som ogsaa fremgaar af mine Udtalelser, tiltræde de Ændringsforslag, der er stillet fra Mindretallenes Side. Disse Forslag gaar ud paa at ændre lidt ved Reglerne om Paaligningen af Formueskatten og Reglerne med Hensyn til Fradragene i Formueskatten, men de indeholder ikke noget reelt om de Fradrag, der skal foregaa, idet de Ændringsforslag giver Formueejerne ganske den samme Lettelse, i hvert Fald med meget ringe Forandring, som den, der indeholdes i den nuværende Lovgivning, saa den, der ønsker, at der skal ske reelle Ændringer i den nuværende Tilstand, hvor en Række store Formueejere faar en Ekstragave fra Staten, har ingen Grund til at gaa ind paa de Forslag om forandrede Beregningsmaader, som findes i Mindretallenes Ændringsforslag. Jeg kan derfor ikke give min Tilslutning til Mindretallenes Ændringsforslag, men maa henstille, at Forslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det er forelagt med den af mig stillede Ændring, som er tiltraadt af Udvalgets Flertal.

N. Neergaard: Jeg skal ikke forlænge Debatten, saa meget mere som man jo fra